

NOVINKY

49

Duben-červen

2026

ZPRAVODAJ SO
ročník 11

*

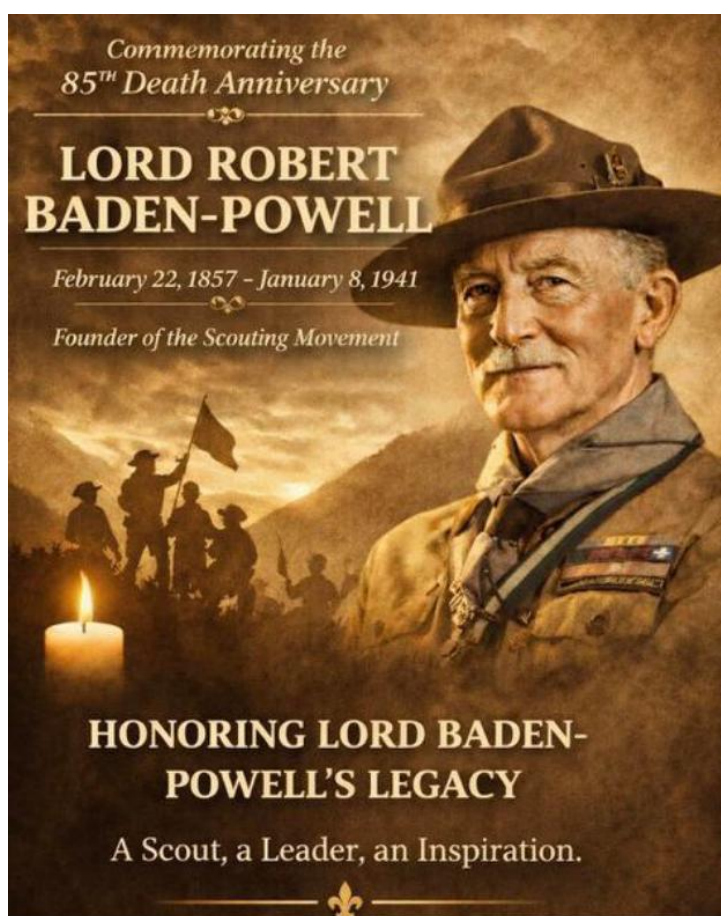
www.so-novinky.obadalek.cz

Web sponzoruje Václav Obadálek - Bobr.

JEDNOU SKAUTEM - NAVŽDY SKAUTEM

Čtyřicáté deváté elektronické číslo, web v řádném provozu.

OBČASNÍK

Skauti na celém světě si v měsíci únoru 2026 připomínali 85 let od úmrtí Roberta Baden-Powella a zároveň formou Dne zamyšlení se zamýšleli nad dnem narození spolu s narozením Olave Baden-Powellové, která se narodila jako Robert dne 22. února, a to v roce 1889.

OBSAH

ODDÍLOVÉ / DRUŽINOVÉ ZPRÁVY

Tříkrálová schůzka Pražské družiny SO
Fotolisty z 13. sněmu Kmene dospělých v Kolíně, v lednu 2026 a Rada NKD zvolená na tomto sněmu
10. družina SO blahopřála ses. J. Roubalové – Lady
Zápis z Pražské družiny z února 2026
10. družina přijala nového člena br. Bičmana
Fotolisty z jednání OR SO dne 12. 3. 2026 v Praze
Schůzka Hanácké družiny 17. 3. 2026

ZAJÍMAVÉ ZPRÁVY

PF2026 Umělecké huti sklenářské Jiříčka – Coufal
Reč br. Karla Rykra - Kujú při pohřbu br. Mana
Informace ke Dni zamyšlení z historie skautek

NAVŽDY ODEŠLI

Stanislava Veselá z Kryn
František Svoboda – Vazák ze Skutče
Zdeněk Matějka – Man z Chotěboře

HISTORICKÉ OHLÉDNUTÍ

Vzpomínka na Stanislavu Veselou
90 let br. Jana Adamce – Tarzana
Vzpomínka na autora knihy Skauting pro chlapce
Rádkyně PD SO ses. Amálka ke Dni zamyšlení
Vzpomínka na br. Františka Svobodu - Vazáka

PŘED UZÁVĚRKOU

Zamyšlení kronikáře SO br. Norka nad vztahy
Co nám připomínají masopustní veselice

Informace ke Dni zamyšlení 2026 byly např. uvedeny na odkazu: <https://www.waggs.org/en/what-we-do/world-thinking-day/>.

ODDÍLOVÉ / DRUŽINOVÉ ZPRÁVY

Tříkrálové setkání Pražské družiny 6. ledna 2026 na Celnici

Přítomno 9 bratrů a 6 sester - viz prezenční listina

Chvilíčku po 16té hodině nás přivítala sestra rádkyně Amálka. Schůzku jsme zahájili tradičně Junáckou hymnou.

Protože se dnes slaví svátek Tří králů, začala Amálka schůzku tímto:

dnešním dnem končí vánoční svátky, Štědrý večer nás obdaroval různými dárky, ale:

„Největší dárek, který můžeš někomu dát, je tvůj čas, tvá pozornost a tvoje láska“

protože darováním času mu dáváš kousek svého života, který se nedá vrátit, a plná pozornost i láska ukazují, že ti na člověku skutečně záleží. Často podceňujeme hodnotu přítomnosti, kterou můžeme obdarovat, a místo toho hledáme materiální dary, i když nejcennější je sdílený okamžik a pocit, že někomu skutečně patříme.

Amálka připomněla, že Svátek Tří králů představuje konec vánočních svátků, kdy se v Česku tradičně chodí koledovat v kostýmech králů (Kašpar, Melichar, Baltazar) a sbírají se peníze na charitu, přičemž se na dveře píše K+M+B a letopočet ve významu "Kristus ať žehná tomuto domu".

Každoročně 6. ledna se tak slaví „Slavnost Zjevení Páně“.

Když koledníci na Tři krále vešli do domu, zpívali:

*My tři králové jdeme k vám, štěstí, zdraví vinšujem vám.
Štěstí, zdraví, dlouhá léta, my jsme k vám přišli z daleka.
Z daleka je cesta naše, do Betléma mysl naše.
Co ty, černej, stojíš vzadu, vystrkuješ na nás bradu.
A já černej vystupuju a Nový rok vám vinšuju.
A my taky vystupujem a Nový rok vám vinšujem.*

Také připomněla tradice a zvyky na Tři krále - magické praktiky hodně podobné vánočním

Tříkrálová koupel pro zdraví
Mince v pečivu
Proměna vody ve víno
Lodičky na vodě
Lití olova či vosku
Svíčka napoví, co se letos stane

A pak nadešla radostná chvíle, kdy jsme mezi sebe přivítali nového člena naší Pražské družiny SO. Je to bratr Martin Hejhal - Hejkal

z 24. střediska Sever v Praze 8 a zároveň člen střediska Ibis v obci Odolena Voda. S většinou z nás se Hejkal zná a tak bylo přivítání obzvláště milé a srdečné. Věřím, že bratr Hejkal mezi nás skvěle zapadne a bude dalším milým přírůstkem do naší Pražské družiny.

Na únorové schůzce bychom mohli schvalovat nové kandidáty. Dnes jsem přivezla první návrh - sestra Dagmar Brabcová byla schválena všemi přítomnými členy a protože splňuje všechny požadavky na člena SO může rádkyně její přihlášku předat sestře vůdkyni. Sestra Dáša vykonává v současné době funkci předsedkyně Kraje Praha, skautingu se věnuje plnohodnotně již od mládí. Je členkou střediska 24. Sever Praha, kde t.č. působí ve střediskové radě.

Popřáli jsme k lednovým narozeninám sestře a bratrům:

2.1. - sestra Adéla Čapková - 73 let

7.1. - bratr Jindřich Valenta - Vlk (91 let)

11.1. - bratr Pavel Coufal - Chobot (70 let)

14.1. - bratr Vojtěch Janoušek (81 let)

Na dnešní schůzku nám bratr Chobot připravil malé občerstvení ve formě chlebíčků a několik z nás přineslo vánoční cukrovíčko, dortíky a ovoce. Čaj a káva byla též k dispozici a tak jsme mohli společně mlsat.

Bratr Pavel Döllinger - Minewakan přinesl kytaru, Amálka rozdala zpěvníčky a prostorem se nesly tóny vánočních koled i skautských písní. Zpívali opravdu všichni a krásně nám to znělo.

Amálka ještě vyřídila pozdravy od všech členů družiny, kteří nemohli dnes přijít, i od těch kteří jsou dlouhodobě omluveni pro zhoršené zdraví.

(Prosím, dávejte na sebe pozor a již přestaňte padat, lámat si kosti a vyrábět modřiny !)

Rádkyně ještě informovala o listopadové Kmenové poradě KD, jež přinesla mnoho témat k zamyšlení - nejdůležitější je Vize 2030, která bude i jedním z témat na Volebním sněmu KD (ten bude 16. 1. - až 18. 1. 2026 v Kolíně). Ještě se mohou podávat pilné návrhy.

KD má v plánu různé akce, kterých se můžeme zúčastnit v rámci svých OS klubů, je zde i možnost vzdělávání oldskautů.

Např.:

ITOS (Informační technologie OS)

Lesní škola OS v roce 2026 - bude představena na sněmu

Volné povídání kolem stolu se neslo v radostném duchu, vzpomínalo se na Vánoce i na dění v oddílech a střediscích. Povídání se nepatrně protáhlo a tak jsme společně rychle uklidili a rozloučili se Večerkou v Gilwellském kruhu.

Příští schůzka bude v úterý 10. 2. v 16:00 opět zde v Celnici.

Zapsala Amálka

Foto Derviš

13. SNĚM KMENE DOSPĚLÝCH KOLÍN

16. - 18. 1. 2026

Výňatek ze záznamu o jednání sněmu od ses. Vladimíry Hůlkové – Amálky, účastnice sněmu, který pořídila pro potřeby Pražské družiny SO:

První den sněmu v pátek se delegáti dozvěděli ze zpráv: Mezi aktivity klubů KD patří např.: Trojsetkání, Orlovská šlápota, opravy a obnovy památníčků, Pochod baronky Sidónie, setkání na Mastníku, setkání v Rybárně, oldskautský tábor Pařez, pomoc ve střediscích apod. Výpravy po České republice, ale i do zahraničí. Rukodělky, charitativní činnost. Krajská Jamboree.

Stále pokračuje celorepubliková výzva – Putování za sv. Jiřím (snaha o zmapování památek vztahující se ke Sv. Jiří ve svém regionu).

Sestra Pavlíčková – Hini představila již podaný projekt Oldskautské LŠ „Stežka moudrosti“, který čeká pouze již na schválení Ústředím Junáka a pak se již bude moci spustit přihlašování.

Bylo poděkováno všem členům Náčelnictva i odstupujícím krajským legátům za jejich práci pro naše hnutí.

Současně se s námi rozloučil i duchovní rádce bratr František Radkovský (člen SO), který s ohledem na svůj věk, se již necítí způsobilý vykonávat tuto službu v KD. Za sebe navrhuje na funkci bratra Pavla Opatřila, instruktora Jesenické LŠ, který je zároveň římskokatolickým farním v Třebíči.

Ranním programem soboty byly zprávy pro sněm a volby.

Z minulého NKD byli opět zvoleni br. Slavomil Janov – Nashville, br. Lukáš Krmíček – Thór a ses. Eliška Pavlíková – Hini.

Nové Náčelnictvo Kmene dospělých - Rada NKD

012026

náčelník: br. Slavomil Janov Nashville	místonáčelník: br. Martin Pícek Silva	místonáčelní: ses. Eliška Pavlíková (členka SO) Hini
zpravodajka pro program a vzdělávání: ses. Blanka Hejhalová (členka SO)		zahraniční zpravodaj: br. Lukáš Krmíček Thór
zpravodajka pro komunikaci: ses. Iva Průšová Zip		duchovní rádce br. Pavel Opatřil

Velká část odpoledního programu soboty byla věnována diskuzi a schválení připraveného projektu: **Vize a cíle na období 2026 – 2030** (bylo součástí před sněmovní diskuze a všichni členové KD se k tomuto tématu mohli před sněmem vyjádřit).

Večer delegáty již čekal jen kulturní program při kytáře a pomyslném táborovém ohni. Zpěv a hudbu zajistily sestry z Kutné Hory, které byly na večer pozvány organizátory Sněmu. Přidalo se ještě několik delegátů s kytarami a se zpěvem prakticky všichni přítomní.

Odstupující členové Náčelnictva zajistili i chutné občerstvení.

Na závěr v neděli proběhla mše svatá (sloužil ji br. František Radkovský) a po snídani bylo předneseno usnesení 13. sněmu KD a proběhlo jeho ukončení.

(Úprava: Kamzík)

Dne 19. ledna 2026
oslavila sestra
Jana Roubalová - Lady
krásných 90 let.

Rádce družiny br. Dušan
Tichý - Dráp a podrádce
družiny br. Miroslav Doubrava
- Akela, přišli za družinu
poblahopřát jubilantce k
jejímu krásnému výročí.

V pondělí 19. ledna slavila krásné výročí 90 let sestra Jana Roubalová – Lady z Kroměříže, bývalá rádce 10. družiny SO. Při této příležitosti jí byli naši bratři Dráp a Akela poblahopřát

Dne 19. ledna 2026
oslavila sestra
Jana Roubalová - Lady
krásných 90 let.

Fotolisty zaslal br. Aleš Cepek – Kšand'ák.

Zápis z družinové schůzky Pražské družiny dne 10. února 2026 na „Celnici“

Přítomno 7 bratrů a 4 sestry - viz prezenční listina

Jako vždy nás přivítala sestra rádkyně Amálka, zapálila svíčku a společně jsme zapěli Junáckou hymnu.

Na stole již bylo připraveno pohoštění - čaj, káva, mrkvové šátečky, jablečné rohlíčky a několik bezlepkových koláčků.

Citáty na dnešní schůzku:

**"Pesimista si stěžuje na vítr,
optimista očekává jeho změnu,
realista upravuje plachty."**

- *William Arthur Ward*

**„Kdo nezná přístav, do kterého se
chce plavit, tomu není žádný vítr
příznivý.“** - *Seneca*

„Život i člun říd' sobě sám.“

- *Robert Baden-Powell*

Zatleskali jsme všem, kteří slaví
v únoru, březnu a dubnu narozeniny a
popřáli jim mnoho zdraví a sil do dalších
let. Jsou to sestry a bratři:

5.2. - Petr Jeschke - Derviš - 86 let

6.2. - Jaroslav Bican - Kwang - 67 let

12.2. - Hanka Dvořáková - 96 let

10.3. - Olinka Šerclová - Hrabalka - 67 let

24.3. - Kateřina Janoušková - Káča - 54 let

12.4. - Martin Hejhal - Hejkal - 52 let

16.4. - Jitka Duchoňová - Sojka - 91 let

23.4. - Josef Jedlička - Bagheera - 89 let

Amálka v rychlosti poreferovala o Sněmu KD, ale protože všem poslala podrobnou zprávu již dříve mailem, nebylo třeba dlouhé diskuze.

Zmínila připravovanou oldskautskou LŠ, která je již oficiálně povolena a zájemci se mohou přihlašovat.

Bratr Kwang obdaroval bratra Dervíše nádherným barevným kalendářem, který vydal ČYK. Jsou zde originální kresby Josefa Röslera Ořovského ze zápisů ve staniční knize zaniklého hotelu "Záhoří" z let 1924-1928.

Norton

Upomínka na 19/II 26.

Prosp. Dmurov

J. R. Pönder (Pönder) / C.F.

Alia Rindlerová - Gionka

Marie Dmurovová

J. Heina

Kratoschvíle

Alia Rindlerová / Dmurov

- 3 Klansy byly z Pönder

26/II 1926
Květy na Předvítce
Kandik.

Corythion canis
Dmurov

Vedle starého zbytku
sněhu květem vzrůstá
květy postglaciální flory,
které zde zůstávají z dob
alpských a ledovcových prarůků —
Kandik pamatuje soba, medvěda, snád i mamuta —

Amálka připomněla:

Den sesterství - Den zamyšlení 2026

Každý rok 22. 2. slaví celý skautský svět „Den zamyšlení“ neboli „World Thinking Day.“

Říká se mu tak proto, že během něj skautky a skauti myslí na svoje sestry a bratry ve světě a oslavují naše mezinárodní hnutí. Den zamyšlení slavíme již od roku 1926, kdy ho ustanovila světová skautská konference – letos je to již 100 let.

Lady Olave později k tomuto dni založila „Fond dne zamyšlení“ a vyzvala všechny skautky a skauty na světě, aby 22. 2. darovali skautingu 1 penny. Takto malá částka totiž nikomu v kapse chybět nebude, ale výsledná suma dokáže divy. Fond dodnes spravuje Světová asociace skautek (WAGGGS), výtěžek každý rok výrazně pomáhá rozvoji skautingu tam, kde je právě potřeba.

Lady Olave jsme si ještě připomněli několika jejími citáty:

„Štěstí nepramení z toho, co máme, ale z toho, co dáváme a co sdílíme.“

„Každý den se ukázněte plánem... nejen vágním, zbožným přáním. Každý den se zavažte, že uděláte něco, i když sebemenšího, pro někoho jiného, protože tím, že uděláte šťastnými druhé, najdete skutečné štěstí sami.“

„Vykonávání dobrého skutku se nám dospělým může zdát jako malichernost, ale dobrý skutek vykonaný v dětství přeroste v dospělosti ve službu komunitě.“

Jako vždy jsme zavzpomínali na naše sestry a bratry, kteří z různých důvodů tu s námi dnes nemohou být. Amálka je se všemi v kontaktu a tak mohla vyřídit jejich jednotlivé pozdravy. Na oplátku zase vyřídí pozdravy od nás. Tohle funguje bezchybně a tak se o sobě vždy dovíme nějaké novinky.

Hlavní program si dnes pro nás připravil bratr Jaroslav Bican - Kwang.

Krásnou prezentaci o další z jeho cest ledovým oceánem, tentokrát to je **Cesta kolem norského souostroví Severního ledového oceánu - Špicberků** na plachetnici Bagatele.

Povídání z této cesty „Návrat na Špicberky“ si můžeme přečíst v dnešní příloze.

Po poutavém vyprávění Kwanga a zhlédnutím zajímavých fotek a videí nám zbyla ještě chvilka času na vyprávění kolem stolu.

Vzpomínalo se, jak někteří z nás zažili a přežili mořské či jezerní bouře, i další zážitky z dovolených.

Ještě nám zbývalo posledních pár minut na úklid a pak jsme se rozloučili Večerkou v Gilwellském kruhu.

Jeden z velkého počtu snímků, promítaných bratrem Kwangem (řada dalších je v příloze).

Příští schůzka bude v úterý 12. 5. 2026 v 16:00 opět zde v Celnici.

zapsala Amálka,
foto Derviš, Amálka

Bagatela – Špicberky – červen-srpen 2025

1. etapa: Štětín – Tromsø
2. etapa: Tromsø – Pyramiden – Longyearbyen
3. Etapa: Longyearbyen – Barentsburg – Ny Ålesund – Tromsø

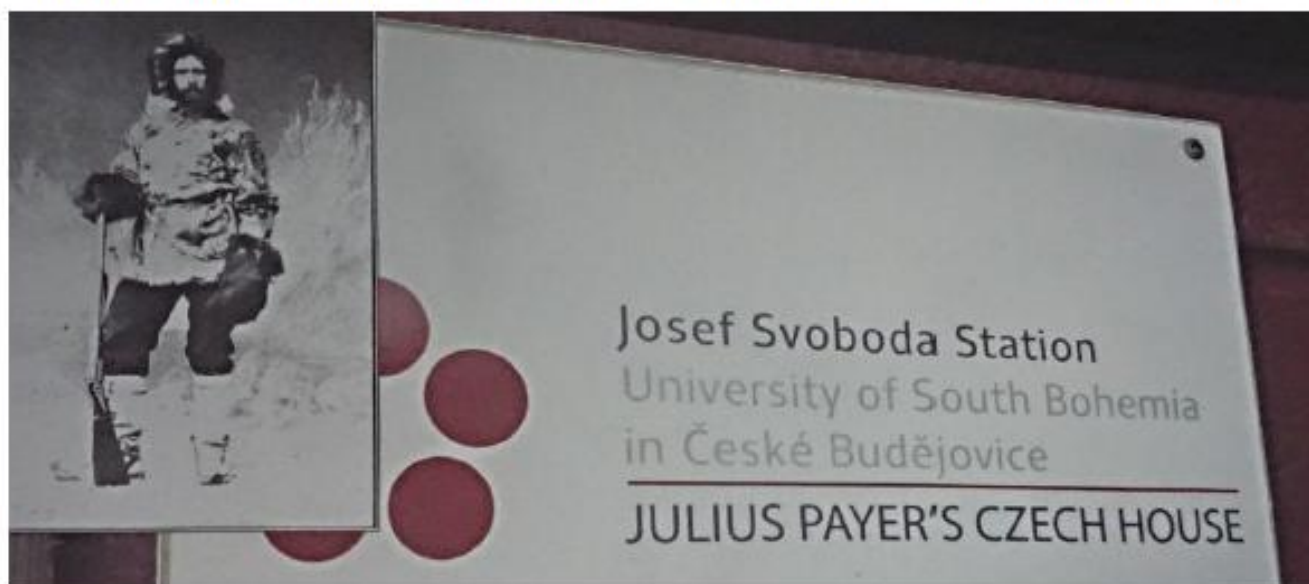
Bagatela poprvé doplula na Špicberky jako první česká loď již v roce 2013. Cílem loňské plavby bylo obeplout ostrov Západní Špicberk kolem dokola a navštívit zajímavá a jinak než lodí obtížně dostupná místa. Bagatela vyplula z Norska 20. července. Při plavbě na sever se posádka krátce zastavila na Medvědím ostrově, aby vyčkala na lepší počasí. Čas si krátily úspěšným rybolovem.

Po příplutí ke špicbergským břehům výprava navštívila polskou polární stanici v Hornsundu a ruské hornické osady Pyramiden a Barentsburg (ochutnávka místního piva „Krasnyj medved“). Na místě bývalé hornické osady Sveagruva našla jen opuštěný a uklizený terén.

V hlavním městě Longyearbyenu dokoupila zásoby na zbytek plavby, navštívila místní pivovar „Spitsbergen“, muzeum, kostel a restauraci. Rovněž navštívili „Payerův dům“ – polární základnu Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích.

V přístavu došlo k setkání s legendou francouzského jachtingu a spisovatelkou paní Isabelle Autissier (např. kniha „Náhle sami“).

V nejsevernějším trvale obydleném místě v Evropě Ny-Ålesundu navštívila posádka místní muzeum s památkami na start vzducholodí Norge (1926) a Italia (1928) a pořídila fotografie místních pamětihodností (stožár pro vzducholodě, nejsevernější evropská pošta a hotel, vila Roalda Amundsena a jeho památník). Rovněž si posádka vychutnala u přístavu dostupnou sprchu s teplou vodou – vše zdarma.

Při plavbě na sever minula Bagatela ostrov Danskøya, odkud v roce 1897 startovala k letu balonem „Orel“ nešťastná švédská Andréeho expedice.

Posádka navštívila ruiny velrybářské stanice v zátoce Salyhamna, pokoušela rybářské štěstí v ledovcovém jezeře, pořádala i výpravy na pevninu. Navštívila termální pramen v zátoce Vulkanhamna a nedaleké ledovcové jezero. Zde se k Bagatele připojila plachetnice lolaire litevského jachtaře Kestituse Jušky. Závěrečné obeplutí nejsevernějšího výběžku Západního Špicberku se díky příznivé změně počasí zdařilo a Bagatela zdárně proplula za husté mlhy i obávaným průlivem Hinlopen, který se za jižních či severních větrů může proměnit v nebezpečnou trysku.

Po poruše převodovky na lolaire pomáhala Bagatela litevské lodi doplout na otevřené moře, aby se pomocí plachet mohla bezpečně dostat k norským břehům. Dokonce na palubu lolaire zapůjčila na přeplavbu i jednoho člena své posádky.

Při plavbě kolem Barentsova ostrova (Barentsøya) mohla posádka zblízka pozorovat stádo skotačících mrožů, ale

hlavně vrcholového predátora Arktidy – ledního medvěda, a to na vzdálenost cca 10 metrů (!!), ovšemže z bezpečí paluby Bagately.

Plavba do Norska za příznivého severního větru probíhala v klidu a pohodě a 20. srpna Bagatela zakotvila opět v přístavu v Tromsø. Den po ní připlula i lolaire. V přístavu bude Bagatela i opravená lolaire čekat na příští sezónu.

Zapsal Jaroslav Bican - Kwang

Příloha zápisu ze schůzky Pražské družiny SO ze dne 10. 2. 2026.

Redakce textu a výběr fotografií - Kamzík

Dne 25.2.2026 se sešla 10. družina RNDr. R. Plajnera na své slavnostní schůzce, tentokrát v prostorách Arcibiskupského gymnázia v Kroměříži.

Rádce družiny bratr Dušan Tichý - Dráp a podrádci družiny bratři Aleš Cepek - Kšandřák a Miroslav Doubrava - Akela, při slavnostním ceremoniálu v kapli.

Přivítali jsme nového člena naší družiny bratra Lukáše Kotka - Brčmena.

Pár momentek našich členů.

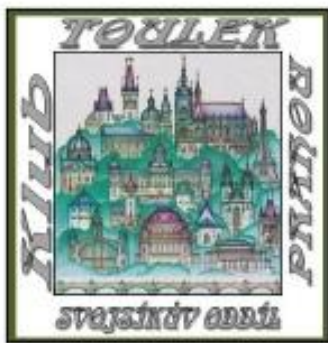

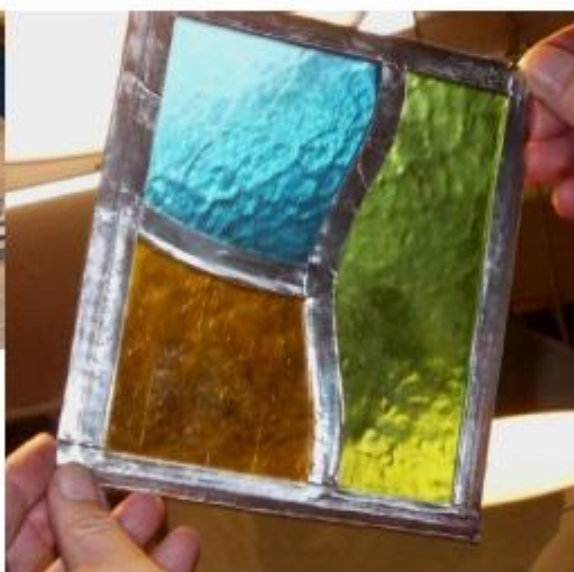
Oddílová rada SO_Praha_12.3.26

Vitráže Coufal s.r.o.

Družinovka Handácké družiny SO_17.3.26 v Olomouci

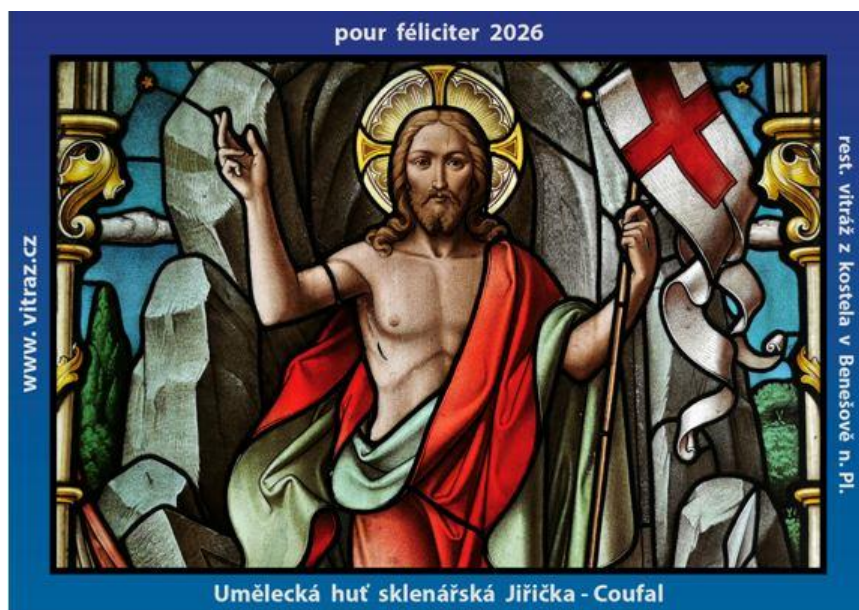

Nazdar, posílám fotolisty ze schůzky Hanácké družiny SO v Olomouci na Skautském institutu. Dnes 17. Března se nás sešlo 12 a projednávali jsme to, co bylo v Praze na OR SO. Také jsme projednávali další společnou schůzku se Zlínskou družinou SO v červnu v Loučném, kde skauti mají svou klubovnu v jurtě. V krajském archivu jsme si vypůjčili 8 kronik KD, které jsou vedeny od roku 2004, a vyfotografovali je.

Tisknu levici, J. Frič - Norek.

ZAJÍMAVÉ ZPRÁVY

Nazdar,
přeposílám PF 26
od pana Coufala -
přáníčko k novému roku.
S panem Coufalem
se opět sejdeme v dílně
v březnu.
Tož
já se k jeho
přání
připojuji
a tisknu levici.

Frič-Norek.

Zdravím Vás srdečně a moc děkuji za přání!

**I já přeji Vám a všem Vaším kolegům a kamarádům požehnané svátky Vánoční
a do roku 2026 pevné zdraví a hodně štěstí!**

Petr Coufal

Řeč při Manově rozloučení o jeho skautském životě

Vážení přítomní, bratři a sestry,

dovolte mi ještě trochu návaznosti na životopis drahého bratra Zdeňka Matějky, kterého všichni skauti znali jako Mana.

I já jsem hrdě vnitřně povyrostl, že jsem ho tak mohl od svých 11 let v jeho nové chotěbořské šestce oslovovat a dokonce mu směl i bratrsky tykat.

Bratr Man zažil činnost v Junáku už jako mladík při uvolnění v roce 1968, kdy s nadšením sloužil jako zástupce vůdce katolického střediska Klen zde v Přibyslavi. Po dlouhá léta uchovával krásu a vznešenost skautské myšlenky v srdci, aby se při příležitosti pádu totality v roce 1989 podílel na obnově Junáka v Chotěboři a zároveň si vzal za své založení nového oddílu. Oslovil několik mladíků zejména z chotěbořské farnosti, aby na počátku roku 1990 mohla být zahájena činnost 6. chlapeckého oddílu střediska Doubravka Chotěboř.

Tím si náš odvážný a cílevědomý Man vysloužil ještě jednu přezdívku, nebo spíš čestný titul In memoriam – oddílový tatínek.

Nejlépe vám přiblížím vzorně žitou otcovskou roli našeho Mana několika vzpomínkami z činnosti.

Často jsme zpočátku jezdili na výpravy a tábory sem na Přibyslavsko. Utkvěla mi vzpomínka na opakované zapůjčení jeho zdejší chalupy k výpravám. Cítili jsme se tam vítáni, jako doma a to jsme byli v mládí hodně divocí a nevybouření. Samozřejmě tam bylo například i zapůjčení rodinných kolečkových bruslí od Matějků, které tenkrát byly pro nás všechny nedostatkovým zbožím a stáli jsme na ně fronty. Nepoznal jsem za svůj život mnoho takových lidí, kteří by tak velkoryse zapůjčili skautům svoji soukromou nemovitost.

Při víkendovkách i táborech 6. oddílu nás vůdce Man všechny brávil na nedělní bohoslužby. Stát poblíž něho a slyšet čistě a zvučně zazpívaný „Otče náš“ bylo pro mě i bratry kolem shromážděné hlubokým zážitkem.

Možná teď nabýváte představu, že náš vedoucí byl vážený otec. Následující zážitky Vám ji projasní.

Když Man předal vedení oddílu i tábora, rád jezdil na návštěvy. Místo zasednutí do čestného tábornického křesla pro hosta se raději s pokorou a mírným úsměvem pod vousy, převlékl do kuchyňské zástěry, aby se ujmul mytí a utírání nádobí. A asi také sami uhádnete, s kým jsem nejčastěji na táborech řezal dvojruční pilou, na kterou jsme se pro mozoly už nemohli ani podívat, nebo kdo vzal první do ruky kosu, aby posekal lán louky na táborový fotbal.

Na táboře u Spáleného mlýna jsme se chodili koupat do vzdáleného rybníka. Manovi se nás utrmácených z daleké cesty zželelo, přijel k rybníku s trabantem, naložil do něj rekordní počet skautů a obětoval tak životnost svého přibližovadla sedícího na hrbolaté polní cestě ve prospěch našeho blaha a veselého zážitku, aby nás dopravil až do tábora.

V našich očích také vyrostl při pokorném absolvování svého narozeninového rituálu, kdy byl za účasti všech členů tábora v rámci hobla vhozen svými zástupci do potoka.

Podívovali jsme se nad tím, že to vždy nesl s úsměvem a neuvěřitelným nadhledem, jako by nám chtěl dopřát trochu senzace na svůj účet. Ti mladší ale v hloubi duše Mana zajisté litovali, což dokazuje i fakt, že když jsme dorostli v činovníky, tento zvyk neměl nikdo z nás potřebu obnovit.

Kromě ostatních nelze opomenout ještě jednu Manovu silnou hodnotu, byl totiž smířitelem v rozbrojích a nepokojích, které se přeci jenom tu a tam i mezi skauty zatoulají. A s odstupem času všichni z těchto podařených smírů těžíme a skautuje se nám s větší lehkostí.

Velké poděkování patří také jeho drahé polovičce překřtěné Manovými svěřenci trefně na Manku, která všechnu tu manželovu skautskou oběť tolerovala včetně občasných ztrát na poškozeném rodinném vlastnictví (po kolečkových bruslích a trabantu to byl i žigulík či přívěsný vozík), unesla ale i jeho častou absenci v rodině, která neskončila ani v jeho pozdějším věku, kdy zastával po vedení Chotěbořského střediska Doubravka i funkci předsedy krajské rady Junáka a v souvislosti s tím vstoupil také do Náčelnictva. A to nepočítám mnoho investovaného času, kterým se přičinil o vznik Skautského domu v Chotěboři, který je novým důstojným

příbytkem domácích skautů i zázemím pro návštěvy oddílů z široka daleka.

V těchto slovech jste, bratři a sestry, pochopili přesah Manova titulu „oddílový tatínek“. A to není jen fráze.

Jeho vytrvalá a neokázalá služba i ve prospěch celé Krajské junácké organizace vytvořila prostor, v němž mohli skauti dlouhodobě fungovat a čerpat z její podpory. Není divu, že si bratra Mana všiml také čestný Svojsíkuv oddíl, který ho vyznamenal v roce 2022 doživotním členstvím a jeho památku natrvalo zachová. Je neskutečné, že přesto všechno nezanedbával ani svoji šestku. Navštívil nás se zájmem a pomocí na všech více než třiceti tábořištích. Nemůžeme uvěřit, že v létě 2025 na dalekém tábořišti u Rokytnice v Orlických horách to fyzicky bylo naposled. V našich srdcích však bude přítomen na všech dalších a vzpomínka na něj nás zahřeje i v čase nepohody. Na závěr si zapůjčím a poupravím slova skautské večerky, kterou jsme společně s bratrem Manem před spaním na výpravách i táborech v kruhu bratří s pevným stiskem a vážným pohledem pěli : „Zapad den, slunka svít, vymizel z údolí, z temen hor, odpočín Mane, tys Boží tvor. V lesa klín, padl stín, hasne již vaty zář, svatý mír kráčí z hor, usíná náš Man, Boží tvor.“

Karel Rykr – Kujú

Památečná fotografie OS Chotěboř.

Milé sestry, milí bratři,

od sestry náčelní Věni Buškové jsem získala **odkazy na povídání o začátcích dívčího skautingu**. Moc ráda se s vámi o něj podělím. Je to takový milý dáreček ke Dni zamyšlení.

S pozdravem a stiskem levice Amálka

- Vlasta Koseová <https://plus.rozhlas.cz/ceske-skautky-ktere-psaly-dejiny-poslechnete-si-pribeh-tri-skautskych-nacelni-9588938/1>
- Marie Janušíková <https://plus.rozhlas.cz/ceske-skautky-ktere-psaly-dejiny-poslechnete-si-pribeh-tri-skautskych-nacelni-9588938/2>
- Vlasta Macková <https://plus.rozhlas.cz/ceske-skautky-ktere-psaly-dejiny-poslechnete-si-pribeh-tri-skautskych-nacelni-9588938/3>

NAVŽDY ODEŠLI

Skautky a skauti z původního Junáka Kryry
i řada absolventek DLŠ navždy ztratili sestru

Stanislavu Veselou

(*4. 10. 1933 †5. 10. 2025)

Sestra Stanislava Veselá v roce 1989 v Kryrech na Lounsku, spolu se svým manželem Evženem, založila skautské oddíly; po desítky let vedli světlušky, vlčata, skautky a skauty.

Se „svým“ oddílem skautek nazvaným SOJKY sestra Stáňa kromě pravidelných schůzek pořádala také víkendové akce zaměřené na skautské hry a poskytování první pomoci. Obdobně tomu bylo na táborech.

Ráda se také účastnila místních kulturních akcí, kde uplatnila svůj „dar slova“; zachovaly se rovněž její zápisy v kronice Klubu žen, nehledě na řadu článků v městském periodiku Kryrská rozhledna.

„Se sestrou Stáňou jsem se poprvé setkala v roce 1992, kdy se účastnila Světluškovské DLŠ u nás v Roztokách.

Od té doby jsme si občas telefonovaly. Naposledy jsem se Stáňou mluvila v září loňského roku, kdy se omlouvala z oddílové schůze. Byla veselá, spokojená, nenapadlo by mne, že se slyšíme naposledy.

Jejího odchodu je mi moc líto a dovoluji si vyjádřit upřímnou soustrast celé Podbrdské družině i všem co jí znali a měli rádi.

Sestra Stanislava Veselá byla členkou Svojsíkova oddílu od roku 1997 přesně jako její manžel bratr Evžen Veselý, který nás opustil již v roce 2019.“

Vladka Hůlková – Amálka

Čestný Svojsíkuv oddíl, v němž byla jedna z nejstarších doživotních členek, natrvalo zachová její odkaz!

Středisko ve Skutči a Východočeskou družinu SO navždy opustil
bratr

František Svoboda – Vazák

(*16. 1. 1930 †21. 12. 2025)

„Do skautského nebe odešel člen Východočeské družiny Svojsíkova oddílu br. Vazák.

Do Junáka vstoupil v roce 1946. Byl členem homogenního skautského oddílu, kde působil jako zástupce vedoucího.

V roce 1949 na tábore v Nedvědicích nad Pernštejnem si na lesní brigádě při kácení stromů za svoje silácké výkony vysloužil přezdívku Vazák.

V roce 1968 se zúčastnil ustavující schůze Junáka ve Skutči a ve středisku působil ve funkci hospodáře. U obnoveného homogenního oddílu vedl družinu.

Po roce 1989 byl opět u obnovy Junáka ve Skutči. Stal se hospodářem střediska. Dosud byl členem oddílu oldskautů. Za svoji práci pro Junáka ve Skutči byl vyznamenán Medailí díků.

Pro stáří a nemoc se již nemohl zúčastňovat schůzek Východočeské družiny Svojsíkova oddílu. Odešel nám bratr – dobrý člověk“.

Východočeská družina Svojsíkova oddílu, Jirka Wasserbauer – Kim Za svoje zásluhy při službě skautingu byl bratr Vazák roku 2015, při svém jubileu 85 let věku, vyznamenán doživotním členstvím v čestném Svojsíkově oddíle.

Skautky a skauti se s br. Vazákem rozloučili dne 30. prosince 2025 v kostele Nanebevzetí Panny Marie ve Skutči.

Svojsíkův oddíl jeho památku natrvalo zařazuje do odkazu nejstarších členů oddílu.

Skautské řady na Vysočině navždy opustil bratr

Zdeněk Matějka - Man

(*10. 07. 1951 †3. 1. 2026)

Bratr Matějka vstoupil do Junáka, střediska KLEN v Příbyslavi, jako sedmnáctiletý na doporučení před-válečných skautů, kteří zdůrazňovali zásadu ctít zákony a sloužit dobré skautské myšlence. Nedlouho poté se stal zástupcem vedoucího tohoto střediska.

Před zákazem skautingu stihl ještě v roce 1969 absolvovat OLŠ Stříbrné hory.

Po obnově v roce 1990 se stal vůdcem nového 6. oddílu a v letech 1995 - 2007 vůdcem střediska DOUBRAVKA v Chotěboři.

Jako zástupce vedoucího střediska DOUBRAVKA Chotěboř v letech 2016–2019 se zásadním způsobem přičinil o vznik nového skautského domova, který byl slavnostně otevřen 1. 9. 2019.

Bratr Man byl po mnoho let pevnou součástí života Junáka na Vysočině. Pravidelně se účastnil krajských i základních kol Svojsíkova závodu a Závodu vlčat a světlušek.

Když bylo třeba, dokázal převzít odpovědnost a ujmout se vedení kraje, a to celkem na 16 let (zvolen byl v Havlíčkově Brodě roku 2004, poté znovu tamtéž v letech 2008, 2011, 2014 a 2017).

Na jednání KRJ v Třebíči dne 11. 2. 2011 byl br. Zdeněk Matějka potvrzen krajskou radou jako zástupce Kraje Vysočina do NJ.

Jako předseda KRJ několikrát navštívil krajský poradní sbor KD Junáka, pravidelně se účastnil jejich sněmů v Jihlavě a též byl přítomen na celostátním sněmu v roce 2019; byl pozván i na celostátní setkání vodních skautů a zúčastňoval se mnoha střediskových sněmů a sněmů okresních rad.

K akcím, které měl br. Man na zřeteli, patřilo např. i každoroční rozdávání Betlémského světla.

Jeho vytrvalá a neokázalá služba tak vytvořila prostor, v němž mohl Junák – kraj Vysočina dlouhodobě fungovat a být oporou střediskům i jejich činovníkům.

Za svou nezištnou službu skautingu byl br. Matějka vícekrát ohodnocen; vysokým vyznamenáním doživotního členství v čestném Svojsíkově oddíle byl oceněn v roce 2022. Svojsíkův oddíl památku br. Mana natrvalo zachová.

HISTORICKÉ OHLÉDNUTÍ

UZPOMÍNKA NA STANISLAUVU VESELOU

Stáňa byla jako moje maminka. Vždy usměvavá, hodná a ochotná pomoci lidem. Kdykoliv jsme jely do divadla nebo na zájezd, vždycky měla u sebe bonbóny nebo tatranky, které mně i mé sestře dala. Společně jsme chodily na schůze Svazu žen, a když byla nějaká akce, chodily jsme do kuchyňky a vařily jsme kávu a čaj. Měly jsme hodně společného. Já jsem Stáňu poznala v době, kdy jsem pracovala v konzumu u paní Urbanové s paní Hřebcovou. Tehdy bydlela se svým mužem Evženem nad obchodem. Když ovdověla, přestěhovala se do kryrského domova pro seniory. A tehdy mi zavolala s nabídkou svého nábytku, který by v domově nevyužila. Vzala jsem si dva konferenční stolky a vůbec netušila, jaký poklad jsem tehdy od dobrosrdečné Stáni dostala. Uběhl nějaký čas, ještě mnohokrát jsme se viděly či scházely, ať již soukromě, či na akcích kryrského Svazu žen. Naposledy jsem Stáňu přivítala letos na oslavě našich narozenin u mě doma. Připravila jsem jí křeslo, aby

se jí dobře sedělo a už tenkrát bylo vidět, že Stáňa není ve své kůži. Když viděla u mne v obýváku po těch letech svůj stolek, na kterém bylo připraveno malé občerstvení, ihned si vzpomněla a začala vyprávět, jak si ho kdysi pořídili s Evženem, když si zařizovali svůj byt. Bylo to moc milé povídání a setkání. Asi po hodině a půl ale chtěla domů. Vzala jsem ji za ruku a vyvedla ven na zahradu, kde mi řekla: „Ukaž mi ty tvoje ibišky, jsou nádherný“. Potěšila se pohledem na ně, pak jsem ji odvedla k autu, sedla si, já ji zamávala a ten den jsem ji viděla naposledy.

Ted, když sedím doma a na stolek od Stáni položím noviny nebo hrnek s čajem, vždy si na ni vzpomenu. Tehdy jsem vůbec netušila, jak cennou věc mi darovala.

Má milá Stáňo, nikdy na tebe nezapomenu!

Ivana Janotová

(vzpomínka Heleny Kocandové za Skauty)

...v roce 1989 po sametové revoluci založila v Kryrech se svým manželem Evženem středisko skautů. To mělo oddíl Světlušek, Vlčat, Skautek a Skautů.

Jako činovnick vedla oddíl Skautek, který si dal jméno Sojky. Pořádala pravidelné skautské schůzky, letní tábory, víkendové akce zaměřené na různé hry, poučné činnosti a poskytování první pomoci. Skautingu zůstala věrná celý život.

(vzpomínka Hany Baladové za Klub žen)

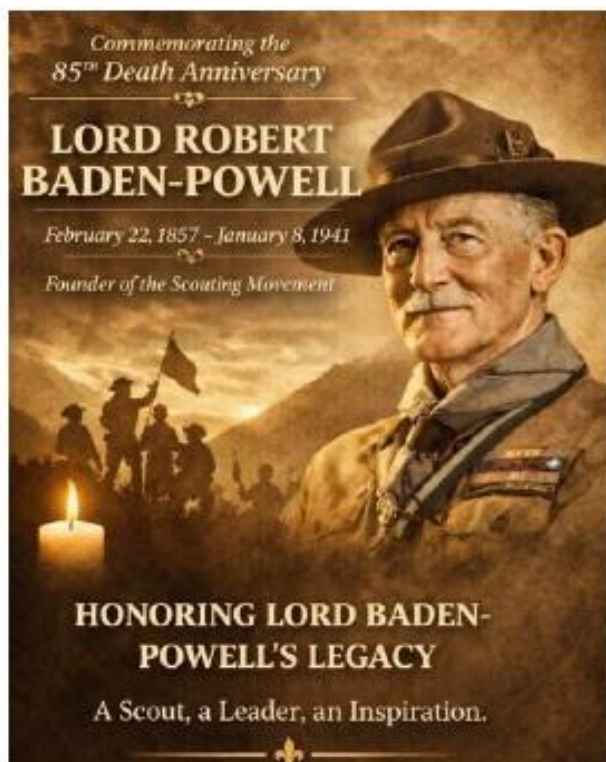
Dlouholetá aktivní členka klubu byla vždy milá, optimistická a přátelská. Výborná kolegyně a kamarádka, která nezkazila žádnou legraci a vždy měla pro ostatní dobré slovo. Žádné činnosti a povinnosti v klubu se nikdy nezříkala, naopak, vždy uměla přiložit ruku k dílu. Ráda se účastnila různorodých společenských a kulturních akcí, které klub pořádal. Měla dar slova a mnohé zápisy v kronice klubu byly psány její rukou, stejně tak zdařilé byly její příspěvky do časopisu Kryrská rozhledna.

Společně jsme s ní slavily její předloňské životní jubileum - devadesátiny, ke kterým jí přišel poblahopřát i místostarosta města Petr Ulke, z čehož měla velkou radost. Loňské 91. narozeniny byly rovněž plné dobré nálady, smíchu a společně jsme se těšily na další, které už bohužel Stáňa trávila v nemocnici. Na druhý břeh odešla následující den.

Na výbornou kamarádku budou navždy vzpomínat členky klubu.

Už zbývá vyslovit jen poslední: „Stáňo, sbohem!“.

V těchto týdnech si připomínáme dvě důležitá výročí, spojená se zakladatelem našeho celosvětového hnutí. 8. ledna uplynulo 85 let od úmrtí sira Roberta Baden-Powella a 22. února, na Den zakladatele, si připomeneme 169 let od jeho narození. Oba tyto dny nás vedou k zamyšlení nad odkazem muže, jehož myšlenky změnily životy desítek milionů mladých lidí po celém světě – včetně našeho Junáka - českého skauta.

Od Mafekingu k Brownsea

Robert Baden-Powell se narodil 22. února 1857 v Londýně. Světovou slávu získal jako „Hrdina z Mafekingu“ během 217denního obléhání jihoafrického města v búrské válce (1899–1900). Právě tam vytvořil sbor mladých hlídkových – chlapců ve věku 12 až 15 let, kteří sloužili jako poslové, což na něj udělalo hluboký dojem.

V létě 1907 uspořádal experimentální tábor na ostrově Brownsea, kde s 22 chlapci z různých sociálních vrstev vyzkoušel své výchovné myšlenky. U táborového ohně je učil zuluskému pokřiku „Ingonyama“, ale především jim předával hodnoty, které se staly základem skautingu.

V lednu 1908 vydal knihu *Skauting pro chlapce* a bez

povyku, úplně spontánně, začali chlapci po celé Anglii zakládat skautské oddíly jako lavina.

Hodnoty, které mění svět

Baden-Powell vytvořil výchovný systém, postavený na pevných hodnotách: čestnost, smysl pro povinnost, dobrovolná kázeň, úcta k hodnotám, optimismus a láska k přírodě. Využil přirozený sklon mladých lidí vytvářet skupiny s vlastní činností – tak vznikla družina, základní výchovný prvek skautingu. Skauting od počátku vedl k tomu, aby mladí lidé žili podle těchto hodnot, aby byli prospěšní druhým a aktivně budovali lepší svět.

Baden-Powell poukazoval na to, že musí nastat sbratření lidí a skauti musejí jít v čele těchto snah. Pro posílení světového bratrství byla v roce 1918 založena Skautská esperantská liga. Jeho vize překračovala hranice národů a kultur – skauting se rychle rozšířil po celém světě a stal se hnutím bratrství a míru.

Jeho kniha zaujala i českého učitele Antonína Benjamina Svojsíka, který v roce 1914 založil Junáka. Když Svojsík mnohem později, koncem 30. let, navštívil Sovětský svaz, pronesl větu, které dějiny daly za pravdu: „Skauting vylučuje totalitu a totalita skauting“. Hodnoty svobody, osobní odpovědnosti a dobrovolného závazku pomáhat druhým, jsou s totalitními režimy neslučitelné.

Poslední poselství

Ke konci svého života Baden-Powell řekl: „Povím vám tajemství. Všechno se snažím dělat podle skautského zákona. Dělejte to taky tak! Budete úspěšní a život vás neomrzí, i když vám bude třeba 80, jako mně“. Zemřel 8. ledna 1941 v Nyeri v Keni ve věku 83 let. Na jeho náhrobku je vyobrazen kruh s tečkou uprostřed (⊙) – stopařská značka, znamenající „jdu domů“.

Ve svém posledním poselství světovému skautskému hnutí napsal slova, která zůstávají aktuální dodnes:

„Pro vás mladé život začíná. Noste vždy pochodeň lásky a bratrství, kterou jsem rozžal. Bůh vám žehnej“.

Dnes je na světě téměř 60 milionů skautů a skautek. Každý z nás nese tu pochodeň dál – svým jednáním podle skautského zákona a slibu, službou druhým a snahou dělat svět lepším místem. V tom spočívá skutečný odkaz zakladatele.

úprava: Kamzík

Od br.Dr.Tichého-Drápa z 10.družiny SO br.RNDr.Plajnera přeposílá br. J. Frič - Norek „Vzpomínku na muže, který vydal knihu Skauting pro chlapce“.

Milé sestry, milí bratři,

skauti, ale i skautky slaví 24. dubna svátek svého patron sv. Jiří.

Ještě před tímto datem, vždy **22. února slaví skautky po celém světě Den zamyšlení, neboli World Thinking Day.** V posledních letech se k oslavám přidávají i skauti.

Den zamyšlení slavíme již od roku 1926, kdy ho ustanovila světová skautská konference. Letos to tedy bude již 100 let, kdy tento svátek vznikl.

Tento den byl vybrán na počest našich světových zakladatelů, neboť zakladatelka dívčího skautingu sestra lady Olave Baden-Powellová i její manžel, zakladatel skautského hnutí bratr lord Robert Baden-Powell, se oba narodili právě 22.2., byť každý v jiném roce. Lady Olave v roce 1889 a lord Robert v roce 1857.

Proč zrovna Den zamyšlení? To proto v tento den více než kdy jindy vzpomínáme. Vzpomínáme nejen na ty sestry a bratry, kteří již nejsou mezi námi, ale vzpomínáme i na ty, s kterými nás spojují společné zážitky. Společně prožité chvíle, kdy jsme ruku v ruce překonávali různé nástrahy, které nám život přinesl, společně jsme se smáli, někdy i plakali. Společně jsme prožívali nádherné zážitky při různých zajímavých činnostech, veselé příhody při táboření, idylické chvíle u táborových ohňů.

Tento den si řada z nás uvědomuje, že ne všude na světě je možné svobodně prožívat skautská dobrodružství. Myslíme proto na tyto sestry a bratry a v duchu jim posíláme povzbudivý stisk levičky. Přemýšlíme, zda jsme jim dostatečně pomohli, či jak bychom mohli pomoci ještě více. Neboť vždy jde něco udělat. Sesterství a bratrství se nemusí projevovat velkými činy, někdy stačí i jen povzbuzení, či úsměv.

Sestry a bratři, prožíváme svůj skautský život různě. Je to dáno věkem, prostředím, rodinným zázemím a dalšími aspekty, ale jedno nás určitě spojuje. Je to právě to skautské pevné přátelství, skautské myšlení, naladění na stejnou vlnu. Je to ta naše skautská rodina, se kterou prožíváme své radosti i bolítky. To, že se někdy i nepohodneme je normální, tak to v rodinách bývá. Ve zdravých rodinách se ale vždy vše vyřeší a ve skautingu právě tak.

Milé sestry, milí bratři,

ke stému výročí Dne zamyšlení vám všem přeji mnoho krásného, zdravého skautování, mnoho příjemných zážitků, mnoho opravdových úžasných přátel a šťastných dní.

V Roztokách v únoru 2026

Vladka Hůlková - Amálka

Skautská vzpomínka a poděkování

Čas vánoční bývá pro většinu lidí obdobím radosti. Našemu skautskému středisku ale přinesl smutnou událost, neboť nás 21.12.2025 opustil náš dlouholetý člen, bratr František Svoboda – Vazák.

Bratr Vazák se narodil 16. ledna 1930 ve Zbožnově. Do Junáka začal chodit v r. 1946 ve Skutči. Působil jako zástupce vedoucího oddílu až do rozpuštění organizace v r. 1949. V témže roce získal na letním táboře při kácení

Medaili děků a Medaili Syrinx. Byl také členem českého Svojsíkova Oddílu.

Čím pro nás a naše středisko byl bratr Vazák spolu s ostatními oldskauty?

Vazáka jsme znali léta jako člověka velmi skromného a obětavého. Po znovuoobnovení skautingu po r. 1990 se zapojil společně s ostatními oldskauty do obnovy skaut-

tolických – br. Karel, Šnoplovi – br. Pepík, Bartůnkovi – br. Balda, Plachých – br. Akela, Sýkorovi – br. Věran, Žádných – ses. Rosnička. Tábořiště na Javoru se jim po revoluci ale nevrátilo, a proto začali aktivně hledat tábořiště nové. Našli kouzelné místo v údolí pod Zderazi, kde táboříme dodnes. S velkým nadšením zde začali budovat táborovou základnu,

členskou základnu a její činnosti.

Když oldskauti vybudovali tábořiště na Zderazi, neodpočívali, ale aktivně začali jezdit pracovat na Čachnov. Město Skuteč totiž nabídlo skautům svoji bývalou základnu, která vyžadovala rozsáhlé opravy. Zde také odvedli obrovské množství práce. Jako důchodci se plně realizovali ve svých dovednostech a zručnostech a využili životní zkušenosti. Opět se svými rodinami jezdili, teď již ale svobodně, opravovat a budovat naši druhou základnu. I toto tábořiště si velmi oblíbili a rádi se zde scházeli a užívali společný čas.

Skauting je provázel celým jejich životem a upevňoval jejich celoživotní přátelství. Díky nim má naše skautské středisko dobrý základ, dobré zázemí a s vděčností na ně vzpomínáme. Určitě by měli také radost z nového skautského domu a moc by je těšilo, že skauting ve Skutči žije a má své pokračovatele. Pokračujeme dál v jejich zavedených tradicích skautských plesů a dětských karnevalů, spolu se stavěním vánočního stromu na náměstí, spojeným s finanční sbírkou na podporu potřebných.

Čas neúprosně plyne a většina našich bratrů nás bohužel již opustila. Během posledních 13 měsíců byli dokonce tři. Byl to Josef Šnopl, Ladislav Bartůnek – Balda a František Svoboda – Vazák. Bratři, velmi vám děkujeme za vaši službu, práci a podporu. Naše skautské heslo „Buď připraven“ je díky vám pro nás snazší. Čest vaši památce!

Za oddíl oldskautů skautského střediska
Ležáky, Skuteč
Zdena Svěráková – Andy,
Zdena Štěrbová – Ježek

stromů přezdívku Vazák. V r. 1968 stál u znovuoobnovení Junáka ve Skutči a do dalšího rozpuštění v r. 1970 byl hospodářem střediska. I po zákazu se stále scházel společně s dalšími skauty a vzpomínali na doby, kdy mohli svobodně skautovat. Díky tomu mohlo být naše středisko, i díky bratru Vazákovi, obnoveno ihned po sametové revoluci, v lednu r. 1990. Byl nápomocen všude, kde mu síly stačily. Za každé situace zůstával stále veselý a myslil. Bratr Vazák za svoji skautskou činnost obdržel

ského střediska. Začínali tak, že každý přinesl finanční částku ve výši členských příspěvků za přerušené roky činnosti. S tímto finančním základem začalo fungovat naše středisko, které bylo jejich srdeční záležitostí. Konečně po letech, kdy se tajně scházeli několikrát do roka se svými rodinami na bývalém tábořišti Javorek, mohli svobodně skautovat. S rodinou bratra Vazáka to byli Vackovi – br. Šaman a sestra Viki, Kosařovi – br. Želvajš, Kulhavých – br. Magico, Taláckovi – br. Sekera, Ne-

na ni vybudovali táborovou kuchyň a již v r. 1991 zde mohly být první tábory.

V prvních letech obnovy pomáhali bratr Josef Ptáček a pater Václav Křivský. Souběžně probíhala starost o zajištění klubovny ve městě. Ta první byla na rohu Tomáškovy a Příčné ulice, dnes již dům neexistuje. Sháněli další finanční prostředky pro činnost organizace. Peníze získávali například z brigád na sběru kamení, sázením stromků v lese, organizováním skautských plesů a karnevalů, včetně darů od sponzorů. Bratr Vazák byl několik let hospodářem střediska a jeho pokladníkem. Finanční zajištění střediska a práci hospodáře vykonával s přehledem, velmi zodpovědně a společně s ostatními oldskauty se těšil z rostoucí

Odkaz:

<https://www.skutec.cz/mesto/skutecke-noviny/>

březen 2023

strana 6

PŘED UZÁVĚRKOU

ZAMYŠLENÍ NAD VYSLECHNUTÝM ZAMYŠLENÍ NAD SKAUTSKÝM ZÁKONEM

Nevěřil jsem vlastním uším, když jsem po skončení střediskového sněmu a v následné debatě slyšel o tom co se děje v některých jiných skautských střediscích. Jak jsou někteří vůdci oddílů na sebe hrubí, křičí na sebe. A to i před dětmi. Že tahle klubovna, či chata na víkendový pobyt bude jen pro jejich oddíl. Je toto jednání možné po 36 letech skautování po poslední obnově skautingu? Je toto jednání některých činovníků podle Skautského zákona, jež vytvořil při zakládání skautských oddílů u nás br.náčelník A.B.Svojsík? Zákona, jehož čtvrtý bod říká: „Skaut/ka je přítelem všech lidí dobré vůle a bratrem každého skauta/ky“. Skautský zákon je pozitivním životním kodexem, pomocí kterého skauting představuje své univerzální hodnoty mladým lidem

konkrétním a praktickým způsobem v každodenním životě. Jasně definuje to, jakým by měl skaut být, jaké má mít vlastnosti. Hodnoty, které jsou obsaženy ve skautském zákoně a které člověk přijímá složením skautského slibu, pomáhají formovat mladé lidi, jejich chování a jejich život ve společnosti. Vždyť i skautský slib říká, že máme zachovávat zákony skautské. Skautský slib je osobní dobrovolný závazek k dodržování skautského zákona, souboru sdílených hodnot, které jsou základem všeho, co skaut dělá, čím je a čím chce být. Složením skautského slibu se skaut hlásí k hodnotám, stejně jako ke společenství, se kterým tyto hodnoty sdílí. Činí tím vědomé a dobrovolné rozhodnutí přijmout skautský zákon a zavazuje se, že bude konat „jak dovede nejlépe“, a že tak přijímá zodpovědnost za svůj vlastní osobní rozvoj. Složení skautského slibu je prvním symbolickým krokem v procesu sebevzdělávání. Důležitý je osobní příklad. Ten dorůstající chlapec i děvče potřebují a budou potřebovat tím více, čím více bude ztroskotaných rodin bez zázemí potřebného modelu jednání. On to je ale závazek a nejenom pro vůdce, vlastně pro každého, kdo už složil skautský slib – sám se stávat příkladem. Nejen na zkušenostech, ale i na charakteru vůdce závisí úspěch jeho výchovného působení. Co si tedy myslet o těch činovnicích, kteří se nevhodně chovají tak, jak jsem naznačil v úvodu. Vždyť jsou z dávných časů známa lidová moudra, která platí dodnes:

„V nouzi poznáš přítele“

„Miluj svého přítele“

Ve chvíli neštěstí se pozná pravé přátelství“

„Neslibuj bratrovi to, co nemůžeš splnit“

„Přítel je ten, co mluví pravdu“

Patronem skautského bratrství jen sv.Jiří. Tento symbol je vítězstvím dobra a spravedlivosti nad zlem.

Zamýšlím se nad určitou povinností nás ve Svojsíkově oddílu. Člen Svojsíkova oddílu by asi měl dbát o zachování myšlenek ABS a jako strážce tradic našeho skautingu, měl by prosazovat čistotu hnutí. Měl by asi být garantem ve svém středisku toho, že se skauting u nás nezrekne svého zákona, svého skautského slibu. Učme se vnímat a docenit přátelský, bratrský stisk ruky s pohledem do očí. Podávejme své ruce s úsměvem ve tváři sestrám a bratřím ve svém okolí. Toto je ten symbol naděje.

Frič Jaroslav-Norek. Kronikář SO.

Masopustní průvody jsou jistě především společenská zábava.

Nicméně neměli bychom přehlédnout, že také nastavují způsob spoluzítí.

NOVINKY SVOJSÍKOVA ODDÍLU

Příspěvky zasílejte buď písemně na adresu:

anebo elektronicky redaktorovi na e-mail:

Určeno pro potřebu Svojsíkova oddílu, distribuováno do jeho družin; v případě použití výřatků, odkazů apod. žádáme důsledně uvádět zdroj, tj. ročník, číslo a stranu ZPRAVODAJE, odkud bylo čerpáno!

Interní informace

Vladislav Jech
Jilovská 46
252 44 Psáry

vjech.kamzik@volny.cz